

ପ୍ରତିଘଟଣାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ତାହାକୁ ନିର୍ମୂଳକ ଭାବରେ ଘଟାଇବା?

ଇଂସାନ କୋ ସୁଖ ଅଲ୍ଲାହ କେ ସାମନେ ଢୁକନେ, ଓସକୀ ଆଜ୍ଞା କା ପାଲନ କରନେ ଓଉର ଓସକେ ନିର୍ଣୟ ଓଉର ଭାଗ୍ୟ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋନେ ସେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋତା ହେ ।

ବହୁତ-ସେ ଲୋଗ ଦାବା କରତେ ହେଁ କି ସବ କୁଚ୍ଛ ଆନ୍ତରିକ ରୂପ ସେ ଅର୍ଥହୀନ ହେ, ଇସ ଲିଏ ହମ ଏକ ଆନନ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ପାନେ କେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେ ଅପନେ ଲିଏ (ଜୀବନ) କା ସ୍ବୟଂ ଏକ ଅର୍ଥ (ଲକ୍ଷ୍ୟ) ବନା ସକତେ ହେଁ । ହମାରେ ଅସ୍ତିତ୍ବ କେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କୋ ନକାରନା ବାସ୍ତବ ମେଁ ଅପନେ ଆପ କୋ ଧୋଖା ଦେନା ହେ । ଜୈସେ ହମ ଅପନେ ଆପ ସେ କହ ରହେ ହେଁ କି "ଆଇଏ କଲ୍ପନା କରେଁ ଯା ଦିଖାବା କରେଁ କି ହମାରେ ଜୀବନ କା ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେ ।" ଜୈସେ ହମ ଓନ ବଚ୍ଚୋଁ କୀ ତରହ ହେଁ ଜୋ ଡାକ୍ତର ଓଉର ନର୍ସ ଯା ମାତା ଓଉର ପିତା ବନକର ଖେଲନେ କା ନାଟକ କରତେ ହେଁ । ଜବ ତକ ହମ ଜୀବନ କେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କୋ ଜାନ ନହେଁ ଲେତେ, ତବ ତକ ହମେଁ ସୁଖ ନହେଁ ମିଲ ସକତା ।

ଯଦି କିସୀ ବ୍ୟକ୍ତି କୋ ଓସକୀ ଇଚ୍ଛା କେ ବିରୁଦ୍ଧ ଲଗ୍ଜରୀ ଟ୍ରେନ ମେଁ ବିଠା ଦିଆ ଜାଏ । ବହ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ମେଁ ଯାତ୍ର କର ରହା ହୋ, ଏକ ଶାନଦାର ଓଉର ଆରାମଦାୟକ ଅନୁଭବ ହୋ ଓଉର ବିଳାସିତା କୀ ପରାକାଷ୍ଠା ହୋ । କ୍ୟା ବହ ଓସକେ ଦିମାଗ ମେଁ ଘୂମ ରହେ ଇନ ସବାଲୋଁ କେ ଜବାବ ମିଲେ ବିନା ଇସ ଯାତ୍ରା ସେ ଖୁଶ ହୋ ସକେଗା କି ବହ ମେଁ ଟ୍ରେନ ମେଁ କୈସେ ଚଢ଼ା ? ଇସ ଯାତ୍ରା କା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ୍ୟା ହେ ? ଟ୍ରେନ କହାଁ ଜା ରହୀ ହେ ? ଯଦି ଯେ ପ୍ରଶ୍ନ ଅନୁତ୍ତରିତ ରହେ, ତୋ ବହ କୈସେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋ ସକତା ହେ ? ଭଲେ ହି ବହ ଅପନେ ତହତ ସବି ବିଳାସିତା କା ଆନନ୍ଦ ଲେନା ଶୁରୁ କର ଦେ, ଫିର ଭି ବହ କଭି ଭି ସଚ୍ଚା ଓଉର ସାର୍ଥକ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତ ନହେଁ କରେ ସକେଗା । କ୍ୟା ଇସ ଯାତ୍ରା ମେଁ ସ୍ବାଦିଷ୍ଟ ଭୋଜନ ଓସକେ ଇନ ସବାଲୋଁ କୋ ଭୂଲନେ କେ ଲିଏ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହେ ? ଦରଅସଲ ଇସ ତରହ କୀ ଖୁଶି ଅସ୍ଥାୟୀ ଓଉର ନକଲି ହୋଗି ଓଉର ଇନ ମହତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ସବାଲୋଁ କେ ଜବାବ ଖୋଜନେ କେ ବିଷୟ କୋ ଜାନବୁଝକର ଅନଦେଖା କରକେ ହି ଏସି ଖୁଶି ପ୍ରାପ୍ତ କିଆ ଜା ସକତୀ ହେ । ଯହ ନଶେ କୀ ବଜହ ସେ ପୈଦା ହୋନେ ବାଲି ଏକ ହାଲତ କୀ ତରହ ହେ, ଜୋ ନଶା କରନେ ବାଲେ କୋ ବିନାଶ କୀ ଓଉର ଲେ ଜାତୀ ହେ । ଇସ ପ୍ରକାର, ମନୁଷ୍ୟ କୋ ସଚ୍ଚା ସୁଖ ତବ ତକ ପ୍ରାପ୍ତ ନହେଁ ହୋ ସକତା, ଜବ ତକ କି ବହ ଇନ ଅସ୍ତିତ୍ବଗତ ପ୍ରଶ୍ନୋଁ କେ ଉତ୍ତର ନ ଖୋଜ ଲେ ।

ଘଟଣାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ତାହାକୁ ନିର୍ମୂଳକ ଭାବରେ

ଘଟଣାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ତାହାକୁ ନିର୍ମୂଳକ ଭାବରେ: [ଘଟଣାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ତାହାକୁ ନିର୍ମୂଳକ ଭାବରେ/33/](#)

ଘଟଣାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ତାହାକୁ ନିର୍ମୂଳକ ଭାବରେ: [ଘଟଣାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ତାହାକୁ ନିର୍ମୂଳକ ଭାବରେ/33/](#)

ଘଟଣାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ତାହାକୁ ନିର୍ମୂଳକ ଭାବରେ 4:43:15